

Όταν οι δημοσιογράφοι περιγράφουν με τόση λεπτομέρεια γεγονότα που δεν έγιναν, όπως περιέγραψαν την προγραμματισμένη συνάντηση –που, όμως, δεν πραγματοποιήθηκε- Ερντογάν-Καραμανλή και συνάγουν και αντίστοιχα πολιτικά συμπεράσματα, αυτό σημαίνει ότι και για τα «πραγματικά» γεγονότα, αυτά που έγιναν, υπάρχει μια προκατασκευασμένη εικόνα που έρχονται να την «φορέσουν» σαν κουστούμι και έτσι διαμορφώνεται και η συγκεκριμένη είδηση κάθε φορά.

Αλλά, αν οι δημοσιογράφοι περιγράφουν ένα γεγονός που συμβαίνει κάπου, χωρίς να είναι εκεί, αυτό σημαίνει ότι βρισκόμαστε όχι απλώς μπροστά σε μια προκατασκευασμένη εικόνα των γεγονότων αλλά και σε προκατασκευασμένα γεγονότα λόγω αυτής της εικόνας...

Έτσι, το ζήτημα κάθε φορά, πίσω από τα γεγονότα είναι η εικόνα που έχουμε γι' αυτά, πριν συμβούν, όταν συμβαίνουν, αφού συμβούν... Η εικόνα που έχουν αυτοί που τα αφηγούνται, η εικόνα που έχουμε εμείς που τα προσλαμβάνουμε είτε ως αφήγηση είτε ως άμεση δική μας εμπειρία, αυτή η εικόνα είναι ο «αδύναμος κρίκος» για την ακριβή αποτύπωση της πραγματικότητας.

Αυτό είναι και το κομβικό σημείο για την ανθρώπινη συνειδητότητα. Είτε πρόκειται για τον ενεργό πολίτη που χρειάζεται μια ακριβή εικόνα της πραγματικότητας εντός της οποίας έχει να δράσει για να αντιδράσει ορθά απέναντι στα γεγονότα είτε γι' αυτόν που επιδιώκει την ορθή συνειδητοποίηση της αλήθειας που βρίσκεται κάτω από αυτήν την πραγματικότητα.

Γιατί αν η εικόνα της πραγματικότητας που έχουμε δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, τότε άλλο νόημα δίνουμε εμείς στις πράξεις μας κι άλλο νόημα έχουν αυτές και άλλα αποτελέσματα φέρνουν.... Σε άλλον

κόσμο και σε άλλον χρόνο νομίζουμε ότι ζούμε και σε άλλον ζούμε. Σε άλλη αλήθεια βασιζόμαστε και άλλη ισχύει...

Λάμπρος Κουλελής